

Накрая нахлули в храма и погазили св. Дарове.

Императорът запитал: А какво искате? Те отговорили: Ние искаме, императоре, да ни построиш укрепен манастир. Това означава, че дотогава синайските монаси нямали общ манастир; те живеели разпръснато по планината и в долините, окръжаващи трънения храст, откъдето Бог, прославящ Своето име, беседвал с Моисей. Откъм трънения храст имало кула, която стои и до днес. В нея се намира храм на пресвета Дева Мария. Монасите, когато ги заплашвала опасност, се уединявали в тази кула и се укрепявали. Императорът ги отправил и заедно с тях тръгнал негов пълномощник с много пари. Същевременно писал на своите префекти в Египет да доставят пари на този пълномощник, колкото би поискал, предоставил му хора за охрана и запас хляб от Египет. На пълномощника поръчал да построи църква в Колцум (Клизъм), Раитския манастир и манастира на планината Синай; последния той трябвало да укрепи тъй, че никой друг манастир в света да не бъде укрепен по-добре от него, и така да го осигури, че монасите да не се боят от каквото и да било. Когато пратеникът пристигнал в Колцум, построил църква на св. Атанасий; построил и Раитския манастир. Оттук той се отправил за планината Синай, където намерил един храст на тясно място между две планини, близо до тази кула и до извор с вода; а монасите били разпръснати по долините. Отначало той искал да построи манастир на върха на планината, далеч от кулата и храста. Но оставил това намерение заради водата, каквато на върха на планината нямало. И така, той построил манастир близо до храста, като включил и кулата, изградена на тясното място между двете планини. Така изкачващите се откъм северната страна на планината няма да могат да хвърлят в манастира камъни и да пакостят на монасите... А на върха на планината, на мястото, дето Моисей получил закона, той построил църква.

ГЛАВА 124

РАЗКАЗЪТ НА АВВА ЗОСИМА ЗА СЕБЕ СИ

"Не тъжи! Бог е милостив."

ъщият този старец ни разказа следното.

"Преди 20 години отидох на Порфирит, желаейки да се заселя там. Взех със себе си своя ученик Йоан. Като пристигнахме на мястото, намерихме там двама отшелници и се заселихме близо до тях. Единият от тях беше родом от Милет. Казваше се Теодор, а другият - Павел, родом от Галатия. Теодор беше от манастира на авва Евтимий. Дватама носеха дрехи от кожа на газела. Аз прекарах там около две години. Разстоянието между нас беше два стадия. Веднъж мойт ученик го ухапала змия, от което той починал. В голямата планина аз отидох при